

ԿՈՒՍԱԿՐՈՆ ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ ՁԵՌՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ՄԱՅՐ ՏԱԾԱՐՈՒՄ

Մայիսի 14-ին, կիրակի: Հոգեգալուստ (Պենտեկոստե. յիսներորդ օր ի Ջատկէն):

Հայոց Հայրապետը մեծ տոնի առիթով հանդիսավոր սուրբ պատարագ է մատուցում Մայր տաճարում և կատարում կուսակրոն քահանայական ձեռնադրություն, խարտավիլակությանը վրահայոց թեմի առաջնորդ տ. Գևորգ եպս. Սերադարյանի, 1977 թվականի հոգևոր ձեռնարանից շրջանավարտ կիրակոս սարկավագ Հովնանյանի և Սորին սարկավագ Մանդալյանի:

Մայիսի 12-ին, ուրբաթ օրը, երեկոյան ժամերգության ավարտին, Մայր տաճարի լուսարարապետ տ. Հուսիկ եպս. Սանթրոյանը կատարում է քահանայական կոչման արարողությունը: Նորընծաները հանձն են առնում «ամենայն պատրաստակամությամբ և առանց ձանձրանալոյ կալ ի պաշտօն Աստուծոյ և ոչ խափանել զգործն Աստուծոյ վասն մարմնատու գործոյ»:

Խարտավիլակ սրբազանը ապա տալիս է նորընծաների հոգևոր և մտավոր պատրաստության վկայությունը, որին և հաջորդում է նրանց ուխտադրությունը՝ հետևելու և աշակերտելու եկեղեցու սրբազան և ուղղափառ Հայրապետներին:

Այնուհետև նորընծաները տալիս են ինքնավստան շեշտով իրենց ուղղափառ դա-

վանության խոստովանությունը, ս. Գրիգոր Տաթևացու ոգով և քանաձևումով, ըստ Ձեռնադրության Մաշտոցի. «Ունիմք զդաւանութիւն ուղղափառ հաւատոյ... ընդ սուրբ Հայրապետսն»:

Կիրակի: Մայր Աթոռը այսօր ևս ապրում է հոգևոր ուրախության քերկրանքը՝ երկու սարկավագների կուսակրոն քահանայական ձեռնադրության առիթով: Երկու նորընծաները մեծացան, ինչպես իրենց մայրիկն դասընկերները, Մայր Աթոռի սրբազան և կրոնաշունչ մթնոլորտում, աճեցին իրենց ուսումնառության տարիներին որպես «ծիթենի պտղալից ի Տան Աստուծոյ» (Սաղմ. ԾԱ 10), և այսօր կանգնել են պատրաստ՝ կամովին և գիտակից նվիրումով իրենց կյանքն ու ապագան կապելու Մայր Աթոռին, Հայաստանյայց առաքելական եկեղեցուն և հայ ժողովրդին:

Ս. Սեդանի վրա հնչում է «Աստուածային և երկնատուր շնորհ» քահանայական կոչման հուզիչ շարականը: Նորընծաները դառնում են դեպի ժողովուրդը, ձեռամբարձ՝ ի նշան աշխարհից իրենց հրաժարման և կոչվելու «ի սարկաւագութենէ ի քահանայութիւն սուրբ եկեղեցոյ, ըստ վկայութեան անձանց իրեանց»:

Ապա ծնրադիր շրջապատում են Հայոց

Հայրապետի Աթոռը: Պահն է ձեռնադրության: Հայոց Հայրապետը յուրաքանչյուր ընծայալի գլխի վրա խաչաձև դնում է Իր ձեռքը և արտասանում ձեռնադրության աղոթքը: «Եւ դենմ գձնու ի վերայ սորա և դուք ամենեքեան աղօթս արարէք, զի արժանի լիցի սա զաստիճան քահանայութեան»:

տ. Կոմիտաս քահանա, իսկ Սորին սարկավազը՝ տ. Ավետիս քահանա:

Ավարտվում է օծման հանդիսավոր պահը: Նորընծա քահանաները ս. Սեդանի բարձունքից տալիս են իրենց անդրանիկ օրհնությունը ժողովրդին:

Հայոց Հայրապետը այնուհետև խոսում է օրվա հանդիսության հոգևոր նշանակու-

Իր պառն ձեռնադրությունից

«Ողջուն»-ից առաջ կատարվում է ձեռնադրության խորհրդի երկրորդ պահը: Մասնավոր աղոթքներով ընծայալներին տրվում են պատարագչի զգեստավորման բոլոր մասերը (աղալարտ, փորուրար, գոտի, շուրջառ): Մայր տաճարում հնչում է «Խորհուրդ խորին» շարականը: Ընծայալները, քահանայական լրիվ զգեստավորման մեջ սպասում են օծման հանդիսությանը և նոր անվանակոչությանը: Դառնալու են «նոր մարդ», նոր անունով և գործունեությամբ:

Վեհափառ Հայրապետը սրբալույս մեռողով օծում է ընծայալների ճակատներն ու ձեռքերը և նրանց շնորհում նոր անուններ: Կիրակոս սարկավազը վերանվանվում է

թյան մասին բուվանդակալից քարոզ, «Եւ ամենեքեան լցան Հոգովն սրբոյ» (Գործք Բ 4) և տալիս կրկին անգամ Իր օրհնությունն ու պատգամը:

Երեկոյան ժամերգության ավարտին Մայր տաճարում տեղի է ունենում նորօծ երկու քահանաների վեղարի տվչության օրհնությունը՝ ձեռամբ տ. Հուսիկ եպս. Սանթրոյանի:

Նախկին «չբրուն»-ի (գղակ) փոխարեն սարկավազների գլուխները ծածկվում են կուսակրոնության խորհրդանիշ հայ եկեղեցուն հատուկ սև վեղարով:

Նորընծա տ. Կոմիտաս և տ. Ավետիս սրբողաները իրենց քահանայական քառատները կանցկացնեն Մայր Աթոռում յու-

սարարապետ տ. Հուսիկ եպիսկոպոսի հոգևոր վարժության ներքո:

«Էջմիածին» ամսագրի խմբագրությունը ջերմորեն և սրտանց շնորհավորում է առաքմանավոր ձեռնադրությունը՝ հույս հայտնելով, որ տ. Կոմիտաս և տ. Ավետիս աբեղաները գալիք տարիներին ավելի մեծ փորձ ձեռք բերած իրենց աթոռանվեր և եկեղեցական գործունեությամբ կարդարաց-

նեն Հայոց Հայրապետի ակնկալությունը, կլինեն ճշմարտապես արժանի մշակները հայ եկեղեցու՝ համալրելով Մայր Աթոռի Էփրանության երիտասարդական շարքերը և լցնելու միաժամանակ մեզանից հավետ մեկնած արժանավոր և հավատավոր հոգևորականների բաց թողած տեղը...

Ա. Հ.

